

W Y K O K
W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Kraków, dnia 14 marca 1953 r.

Wojсковы Суд Рејоновы в Краковѣ

w a k t a d z i e:

przewodniczący: mjr. Tokken Mikołaj

z e w n i o y: chor. Mioszkowski Bronisław
st. sierż. Kozinto Witold

w obecności prokuratorów wojskowych kpt. Hake Władysława i
kpt. Dorosłowskiego Romana, oraz obrońców: adw. Gercioza
Herberta z urzędu dla osk-nego Makusza Zbigniewa, adw. Markusa
Andrzeja z wyboru dla osk-nego Kukowskiego Mariana oraz obroń-
cy z wyboru adw. Korneckiego Adama dla osk-nego Króla Francis-
ka adw. Jaszi Edwarda dla osk-nego Jońca Zygmunta i adw.
Zawadzkiego Mieczysława dla osk-nego Lemaka Stanisława oraz
przy udziale protokolanta ppor. Podleśnego Jerzego rozpoznaw-
szy sprawę:

- 1/ Makusza - Woroniszę Zbigniewa, s. Ryszarda i
Wandy z domu Woroszyńskiej, ur. dnia 2.V.1916 r.
w m. Granice pow. Dąbrowa Górnicza, narodowości
polskiej, obywatela polskiego, z wykształceniem
średnim / dnia matury / z zawodu do r.1939 ofi-
cera zawodowego, ostatnio urzędnika Spółki
" Artos" do roku 1950, a później bez określonego
zawodu, bez majątku, zameldowanego na stałe
miejscu pobytu w Gliwicach, ul. Skowrońska 6,
w Wojsku Polskim od 1935 - 1938 r. a później
do roku 1939 w Korpusie Strazy Granicznej, ma-
jora z A.K., zweryfikowanego do stopnia kapitana
rezerwy, przynależnego ewidencyjnie do W.K.R.
Gliwice, odznaczonego ze szków przez Dowództwo
A.K.; Krzyżem Walecznych, trzykrotnie Krzyżem
Virtuti Militari klasy V i Krzyżem Zasługi
z Mieczami, w okresie okupacji oskona Z.W.Z. P.2
P. i A.K., syna inteligentnego, pracującego, bezpa-
tyjnego, rozwiedzionego, sądowo niekaranego,

oskarzonego z art. 86 § 2 KKWP, art. 7 i art. 4 § 1 MKK oraz
z art. 196 KK,

- 2/ Kukowskiego Mariana, s. Rajmonta i Anieli
z domu Szumińskiej, ur. 6.9.1910 r.

narodowości polskiej, obywatela polskiego, żonatego, bezdzietnego, syna urzędnika prywatnego, mającego wykształcenie wyższe, / inżynier leśnik / z zawodu inżyniera leśnika, kierownika Państwowego Tartaku w Kamienicy pow. Limanowa i tamże zamieszkałego, bez majątku, w wojsku nie służącego, przynależnego ewidencyjnie do W.K.R. Nowy Sącz, bez odznaczeń, sądowo niekaranego,

oskarżonego z art. 15 § 2 w zw. z art. 7 Dekretu z dnia 13.VI.1946 r. i art. 86 § 2 KKWP.

3. Króla Franciszka, syna Andrzeja i Katarzyny z domu Majchrzak, ur. 24.X.1911 r. w Roztoce gm. Łukowice pow. Limanowa, narodowości polskiej, obywatela polskiego, żonatego, rolnika, posiadającego 7 ha ziemi, przed wojną i częściowo w czasie okupacji, granatowego policjanta, stale zamieszkałego w Roztoce nr. 125, gm. Łukowice pow. Limanowa, w W.P. od 1931 - 1933 r. w 2 Pułku Lotniczym, kaprała rezerwy, przynależnego ewidencyjnie do W.K.R. Nowy Sącz, bez odznaczeń, syna chłopca średniorolnego, bezpartyjnego, w okresie okupacji członka Z.W.Z.B.Ch. i A.K.

oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP oraz z art. 7 i 4 § 1 MKK.

4. Józef Zygmunt, syna Józefa i Józefy z domu Mikrut, ur. 24.III.1916 r. w Nowym Sączu, narodowości polskiej, obywatela polskiego, żonatego, ojca 2-ga dzieci w wieku 9 miesięcy i 4 lat, z zawodu referenta handlowego Powiatowych Zakładów Mleczarskich w Łososinie Górnej pow. Limanowa, stale zamieszkałego w Limanowej, ul. Siwy Brzeg nr. 322, w służbie wojskowej od 1935-1939 w stopniu podporucznika zweryfikowanego porucznika rezerwy, przynależnego ewidencyjnie Nowy Sącz, ze słów odznaczonego przez Dowództwo A.K. Krzyżem Walczących i Krzyżem Zasługi, w czasie okupacji członek A.K., bezpartyjnego, syna inteligenta pracującego b. członka P.S.L.,

KKWP/

oskarżonego z art. 86 § 2/1 art. 15 § 2 w zw. z art. 7 MKK.

5. Mamek Stanisław, s. Józefa i Agnieszki z domu Bednarz, ur. 9.6.1913 r. w Limanowej, narodowości polskiej, obywatela polskiego, z wykształceniem 6 klas gimnazjalnych, z zawodu mistrza betoniarzkiego, syna kuzaka posiadającego 17 ha ziemi, bez majątku, stale zamieszkałego w Limanowej ul. Gen. Świerczewskiego nr. 41, w W.P. od 1937-1939 r. w stopniu kaprała, obecnie kaprała rezerwy, przynależnego ewidencyjnie

do W.K.R. Nowy Sącz, nieodznaczanego, sądownie niekaranego
w okresie okupacji członka *B.Ch.* bezpartyjnego, kawalera,
b. członka P.S.L.

oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP i z art. 7 i 4 § 1 MKK

Na podstawie złożonych na rozprawie zeznań świadków: Bodzionego Stanisława, Rudzickiego Franciszka, Jawora Józefa, Gurgula Józefa, Franczyka Antonie, Olszaka Piotra, Olszaka Józefa, Jurkowskiego Józefa, Lecha Jana, Kubowicza Eugeniusza, Wojtowicza *Juliana*, Kokurewicz *Nelony*, Adamczyk Marii i Adamczyka Władysława, oraz na podstawie zeznań powyższych świadków złożonych w czasie śledztwa a ujawnionych na rozprawie, na podstawie ujawnionych na rozprawie dowodów rzeczowych i dokumentów a także na podstawie wyjaśnień oskarżonych złożonych w toku śledztwa i rozprawy ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżony Makusz - Woronicz Władysław przedwojenny oficer zawodowy pracujący po linii wywiadu w Korpusie Straży Granicznej w czasie okupacji hitlerowskiej brał udział w konspiracyjnej organizacji podziemnej Z.W.Z. P.Z.P., a następnie A.K. na terenie Warszawy pełnił funkcję dowódcy brygady kontrwywiadu Warszawa - Śródmieście i d-oy t.zw. grupy likwidacyjnej "ZOM".

W latach 1941-42 osk-ny Makusz nawiązał kontakt z członkiem Gestapo Schwuchowem przy czym istota i treść tego kontaktu polegała na tym, że osk-ny Makusz z polecenie kierownictwa A.K. wskazywał Gestapo ludzi działających na szkodę Niemców hitlerowskich a przede wszystkim lewicowców w zamian za co gestapo w drodze wymiany wzajemnych usług zwalniało na żądanie dowództwa A.K. niektórych AK-owców. Współpraca powyższa odbywała się na terenie Warszawy i Lwowa gdzie osk-ny Makusz pełnił funkcję szefa oddziału kontrwywiadu przy sztabie "Obszaru Lwowskiego" A.K. pracując dalej w A.K. na różnych stanowiskach był osk-ny przy sztabie gen. Okulickiego z kontrrewolucyjnej organizacji "NIE" stanowiącej przedłużenie działalności A.K. Postępowanie p-ko Makuszowi o przestępstwo popełnione w okresie okupacji toczy się odrębnie.

Po wyzwoleniu osk-ny Makusz ukrywał się i był 2-krotnie aresztowany w r. 1946 i 1950 został jednakże zwolniony z powodu braku *owoców* winy.

W lutym 1951 r. przybył osk-ny Makusz do Limanowej i za pośrednictwem swego kuzyna Gotwalda Stanisława otrzymał schronienie u kierownika Państwowego Tartaku w Kamienicy osk-nego Kukawskiego Mariana. Osk-ny Makusz szukał kontaktów z podziemiem na danym terenie pragnąc nawiązać z nim łączność organizacyjną a równocześnie rozpoczął montowanie organizacji kontrrewolucyjnej pod nazwą "Odwet Hórski".

W połowie 1951 r. osk-ny Król Franciszek dowiadawszy się od Gurgula Józefa, że na terenie powiatu limanowskiego i nowosądeckiego grasuje jakaś banda kontrrewolucyjna o charakterze rzekomo "międzynarodowym", której heroldem był Perełka Stanisław, zawiadomił o tym osk-nego Makusza, który polecił mu nawiązać kontakt z Perełką celem podporządkowania tego ostatniego Makuszowi. Równocześnie osk-ny Makusz opracował plan kontrrewolucyjnej organizacji o charakterze dywersyjno szpiegowskim której nakreślił zadanie organizowanie i przygotowanie kadr celem wystąpienia zbrojnego przeciwko Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i jej sojusznikom na wypadek upragnionego przez tą organizację kontrrewolucyjną starcia z papieżami imperialistycznymi oraz zbierania wszelkiego rodzaju wiadomości szpiegowskich celem przekazania ich

wywiadowi amerykańskiemu. Pod względem personalnym kontrrewolucyjną organizację "Odet Górski" starała się wciągnąć przede wszystkim b. AK-owców H.S. Zóbców, P.S. Lówców i tym podobne elementy kontrrewolucyjne. Zgodnie z instrukcją organizacyjną opracowaną przez osk-nego Makusza "Odet Górski" miał aspiracje stać się organizacją o szerszym zakresie, ogarniającą możliwie najszersze tereny kraju i podporządkowaną bezpośrednio zagranicznemu ośrodkowi imperialistycznym i emigracyjnym. Kierowniczym ośrodkiem tego związku kontrrewolucyjnego miał być "Sztab Obszaru Odwetu", któremu z kolei miały podlegać okręgi, obwody, rejony i placówki na czele których mieli stać komendanci tych jednostek organizacyjnych. W sztabie obszaru przewidziano było tworzenie szeregu oddziałów jak oddział organizacyjny, wywiadowy, operacyjny, kwaterynkowo-uzbrojeniowy, łączności, kulturalno-oddziałowy służby cywilnej, dywersji wojskowej służby kobiet i oddział duszpasterski. Wszyscy osk-ni wchodziłi wskazy kierownictwa obszaru "Podkarpackiego" obejmującego według zamierzeń osk-nego Makusza teren całego podkarpacia. Faktycznie jednak organizacja dzięki rozwinąć swoją działalność przestępczą na terenie powiatu limanowskiego i nowosadeckiego. W planach i założeniach organizacji było stworzenie również i wyższych organów t.j. "dowództwa odwetu", "sztabu odwetu" a także rozbudowa kadr wojskowych, stworzenie oddziałów walczących wojskowej administracyjnej i wojskowej służby kobiet. Zbrodnicze "ideologie" tej organizacji zostały jasno i dobitnie określone przez osk-nego Makusza w instrukcji organizacyjnej k.139 tom.IV oraz pismo do Ambasady Amerykańskiej wystawione później wraz ze sporządzonym serwisem szpiegowskim przez Heleny Kokurewicz k.315,316 tom IV.

Sztab "sztabu obszaru odwetu" weszli najpierw po-za osk-nym Makuszem- Woronowem, który przybrał sobie pseudonim "Montana", osk-ny Kukuski Marian który otrzymał ps. "Krzysztof" i wyst. powoł. jako zastępca Makusza i równocześnie szef oddziału organizacyjnego, osk-ny Król Franciszek, który otrzymał ps. "Skalny" i wyst. powoł. jako oficer do spraw elekcyjnych przewidziany był na szefa dywersji, skazane Adamczyk Maria ps. "Szareotka", jako łączniczka i sekretarka "dowódcy sztabu" t.j. osk-nego Makusza, oraz ks. Lech Jan jako kapelan przewidziany na szefa oddziału duszpasterskiego. Wyżej wymienionych zwerbował do organizacji osk-ny Makusz.

W składzie wyżej wymienionym "sztab obszaru" przystąpił do realizacji swoich zamierzeń. W okresie od października 1951 r. do stycznia 1952 r. osk-ny Makusz zwerbował do organizacji Rudzkiego Franciszka, głównego komendanta S.P. w Kamienicy, Jawora Józefa, pracownika Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Kamienicy, Opyda Józefa i Opyda Franciszka - pracowników miejscowego tartaku, Adamczyka Władysława - pracownika miejscowej spółdzielni, Wójtowicza Juliana i Kubowicza Eugeniusza - książy wileńscy parafii w Kamienicy, a ponadto usiłował zwerbować Adamczyka Jana, Barana Ryszarda i Budę Zofię, lecz ci nie wyrazili zgody na wstąpienie do tej organizacji. Rozmowy wstępne z wyżej wymienionymi na

temat wstąpienia do organizacji przeprowadzili osk.-ny Kukawski oraz Adamczyk, którzy znali tych ludzi dobrze i często z nimi stykali się. W ten sposób osk.-ny Kukawski wraz z Adamczykiem Marią dokonali głównego zadania w zwerbowaniu tych ludzi, gdyż nakłonili ich do organizacji, poczym kontaktowali ich z Makuszem, który przeprowadzał z nimi jeszcze rozmowę i odbierał w końcu przyrzeczenie. Osk.-ny Kukawski usiłował ponadto zwerbować do tegoż związku przestępczego również przedwojennego kapitana Maciejewskiego Witolda, lecz bezskutecznie.

W październiku lub listopadzie 1951 r. osk.-ny Król Franciszek w poszukiwaniu nowych członków udał się na teren Limanowej, gdzie nawiązał kontakt z oskarżonymi Mamakiem Stanisławem i Jońcem Zygmuntem, znanymi mu z okresu okupacji członkami A.K., którzy zaproponowali wstąpienie do organizacji. Uzyskawszy ich zgodę, skontaktował ich następnie z oskarżonym Makuszem w swoim domu w Roztęcie, pow. Limanova, gdzie osk. Makusz odebrał od nich przyrzeczenie organizacyjne, przy czym osk. Mamak obrał sobie pseudo "Zew Gór", a osk.-ny Jonec ps. "Jawosz". Nowo zwerbowanym wyznaczył osk. Makusz funkcje organizacyjne, a mianowicie osk. Mamakowi funkcję "szefa służby wojskowej administracyjnej", osk.-nemu zaś Jońcowi funkcję komendanta do spraw wojskowych na powiat Limanova. Osk.-ny Makusz polecił osk. Mamakowi i Jońcowi zorganizowanie na podległym im terenie sieci wywiadowczej i zbieranie wiadomości szpiegowskich, po które miała się zgłaszać łączniczka Adamczyk Maria ps. "Szareotka". Za punkt kontaktowy miało służyć mieszkanie osk. Mamaka w Limanowej.

Osk. Król zaproponował wstąpienie do organizacji Gurgulowi Józefowi, a za jego pośrednictwem pod koniec 1951 r. zwerbował braci - Piotra i Józefa Olszaków z Podogrodzic, pow. Nowy Sącz, a także Krocza Franciszka, wykonując polecenie Makusza osk.-ny Król, który uprzednio poprzez Gurgula i Olszaka Piotra dowiedział się, że na tamtejszym terenie działa banda przestępcza pod "dowództwem" Perełki Stanisława, za pośrednictwem Jurkowskiego nawiązał kontakt z Perełką na przełomie 1951 r. - 1952 r., proponując Perełce podporządkowanie się organizacji kontrrewolucyjnej "Odwet Górski". Perełka zajął wobec tego projektu stanowisko powściągliwe, odpowiadając na propozycje osk. Króla, że musi najpierw przeprowadzić wywiad co do charakteru i zamierzeń organizacji "Odwet". Jakkolwiek do fuzji bandy Perełki z "Odwetem", kierownym przez osk. Makusza nie doszło, to jednak banda Perełki, która działała na własną rękę, w czasie dokonywanych później napadów terrorystyczno-rabunkowych, posługiwała się wobec ofiar swoich napadów nazwą "Polska Armia Odwet", co stanowi pewnego rodzaju adaptację nazwy "Odwet Górski". Banda ta dokonała kilku rabunków oraz pobiła kilku aktywistów, a członkowie jej za powyższe przestępstwa zostali skazani.

Główną formą działalności przestępczej kontrrewolucyjnej organizacji "Odwet Górski" było szpiegostwo. Oskarżony Makusz już od czerwca 1951 r. zaczął gromadzić bądź to bezpośrednio, drogą obserwacji własnych, bądź też za pośrednictwem członków swojej organizacji wszelkiego rodzaju wiadomości z dziedziny życia politycznego, stosunków gospodarczych, charakterystyki personalnej aparatu państwowego i t.p.

Z powyższych materiałów osk. Makusz sporządził obszerny serwis szpiegowski, zawarty w tomie IV akt sprawy, z zamiarem dostarczenia go wywiadowi amerykańskiemu. W skład tego serwisu weszły wiadomości, stanowiące szczegółową charakterystykę części powiatu limanowskiego i nowosądeckiego, dotyczącą ukształtowania się i stosunków politycznych, nastrojów ludności, poczynanń władzy ludowej, sytuacji i stosunków gospodarczych z wykazem poszczególnych przedsiębiorstw gospodarczych i zakładów pracy oraz ich produkcji, planowania gospodarczego, gospodarczych instytucji państwowych i społecznych oraz realizacji planowania, działalności państwowej na odcinku kulturalno-oświatowym, działalności instytucji o charakterze publiczno-prawnym i społecznym, jak Rady Narodowe i Prezydja Rad Narodowych, Związek Samopomocy Chłopskiej, Liga Kobiet, Liga Przyjaciół Żołnierza i t.p. Wszystkie instytucje rozpracowano również z punktu widzenia własnego pod względem personalnym, dając charakterystykę ludzi, oddanych Władzy Ludowej, których nazywano "niebezpiecznymi" lub "niepewnymi", oraz ludzi, których ta organizacja kontrrewolucyjna uważała za "swoich" i na których miała zamiar oprzeć się w swej działalności. W tym serwisie znalazł się również wykaz osób, przeznaczonych do likwidacji /k.240/ Tom IV/ przez tą zbrodniczą organizację.

W serwisie tym znalazło się rozpracowanie miejscowych organizacji partyjnych i organów Bezpieczeństwa, oraz niektóre wiadomości natury wojskowej, które oskarżeni zdołali zebrać poprzez penetrację w instytucjach niewojskowych oraz w drodze własnego rozumowania skombinować, na podstawie "analizy" innych materiałów, o charakterze niewojskowym.

Działalność szpiegowska oskarżonych, poza osk. Makuszem, który kierował całością i sam najwięcej zebrał materiałów, a w końcu osobiście sporządził serwis, przedstawia się następująco:

Osk. Kukawski od jesieni 1951 r. przekazał osk. Makuszowi wszystkie istotne materiały, którymi sam dysponował, z podległego mu Tartaku Państwowego w Kamienicy, którego był kierownikiem, dając osk. Makuszowi wyczerpujące rozpracowanie tartaku pod względem gospodarczym i politycznym /k. 216-227 t.IV/, a tak samo materiały, dotyczące tartaku w Szczawie. Ponadto osk. Kukawski przekazał osk. Makuszowi szereg najrozmaitszych tajnych dokumentów, którymi dysponował z tytułu swego stanowiska służbowego, a nadanych mu przez jego władze przełożone. Pisma te zawierały również szereg wiadomości, stanowiących tajemnicę państwową, z dziedziny politycznej, gospodarczej, bezpieczeństwa oraz wojskowej /k. 247, 248, 250, 253, 255, 257, 258, 263, 272, 273, T.IV. i k.132-133 T.I./ Ponadto oskarżony Kukawski bądź sam, bądź to wspólnie z innymi członkami "Odwetu", dostarczył osk. Makuszowi między innymi informacji o Ośrodku Zdrowia, Izby Porodowej i P.C.K. na terenie Kamienicy /k. 213 T.IV./ oraz charakterystyki personalnej, dotyczącej osób, których organizacja kontrrewolucyjna uważała za oddanych Władzy Ludowej, a wrogów tej zbrodniczej organizacji /k.137-140/ T.IV./ oraz k. 132 - 133 T.I.

Oskarżeni Mamak i Joniec wspólnie w okresie od jesieni 1951 r. do kwietnia 1952 r. dokonali rozpracowania terenów powiatu limanowskiego z dziedziny politycznej,

oraz ekonomicznej, przekazując osk. Makuszowi dane o M.O., U.B., o aktywnych działaczach partii, o ośrodkach przemysłowych, znajdujących się na terenie Limanowej i ~~Mszany~~ Dolnej oraz Łosiczy Górnjej, dane o drogach, mostach w powiecie, przy czym załączyli odpowiednie mapy i wykazy statystyczne. Ponadto wyżej wymienieni dwaj oskarżeni dostarczyli Makuszowi danych, dotyczących skupu produktów żywnościowych na rok 1952 dla powiatu limanowskiego /k. 274,280-283, 291-292, 294-297 t.IV oraz k.133,134 t.I/. Powyższe materiały szpiegowskie osk. Joniec i Mamak przesyłali osk. Makuszowi za pośrednictwem łączniczki Adamczyk Marii ps. "Szarotka" oraz za pośrednictwem osk. Kukawskiego, którzy zgłaszali się po te materiały przeważnie na punkt kontaktowy, który stanowiło mieszkanie osk. Mamaka.

Osk. Król Franciszek dostarczył osk. Mamakowi wiadomości o znalezieniu przez miejscową ludność przyrządu lotniczo-meteorologicznego. Wiadomość tą, jakkolwiek nie stanowiła by tajemnicy podlegającej ochronie, b. jednak z uwagi na to, że znalazła się ona w serwisie, a w dodatku z odpowiednim komentarzem, świadczącym, że "Odwet" traktował to jako wiadomość szpiegowską, stanowi to również przejaw działalności szpiegowskiej ze strony osk. Króla /k. 35 t.I i 275-279 t.IV/. Poza tą jedną wiadomością osk. Król nie przekazał żadnej wiadomości "Odwetowi" ani też nie zdołał zebrać, natomiast werbując członków do organizacji, polecał im prowadzenie wywiadu odnośnie broni oraz tego, kto należy do partii na danym terenie, jak to wynika z zeznań świadka Olszaka Józefa, złożonych w śledztwie /k.157 t.II/ i na rozprawie.

W styczniu 1952 r. osk. Makusz, mając już gotowy serwis szpiegowski postanowił przekazać go Ambasadzie USA w Warszawie. W tym celu sporządził odpowiednie pismo, adresowane do Ambasady, w którym proponował swoje usługi szpiegowskie, żądając wzmian za to dolarów /k.315-319 t.IV/. Serwis wraz z powyższym pismem i instrukcją kontaktową, opisującą sposób doręczenia materiałów szpiegowskich w Ambasadzie /k.319 t.IV/, doręczył za pośrednictwem Adamczyk Marii ps. "Szarotka" swej narzeczonej Halinie Kokurewicz celem przekazania tych materiałów w Ambasadzie amerykańskiej. Kokurewicz wyjechała do Warszawy, lecz z powodu choroby i przeszkód względnie trudności w dostaniu się do Ambasady, nie udało się jej doręczyć materiałów wywiadowi amerykańskiemu, wobec czego Kokurewicz zgodnie z instrukcją otrzymaną od Makusza, materiał ten spaliła.

Posiadając kopię wspomnianego wyżej serwisu osk. Makusz nie dał za wygraną i dążył ze wszelką ceną do doręczenia materiałów szpiegowskich obecnemu wywiadowi, tym razem konsulowi angielskiemu Scottowi w Katowicach, który jednak w międzyczasie został odwołany tak, że osk. Makusz nie nawiązał kontaktu. Wobec tego, osk. Makusz w dniu 8 maja 1952 r.

zabrał "serwis", uzupełniony w międzyczasie nowymi wiadomościami do Warszawy, celem doręczenia go osobiście Ambasadzie, lecz znowu z powodu trudności nie zdołał dotrzeć do Ambasadory wobec czego materiały te zniszczył w obawie przed aresztowaniem.

W toku rewizji, przeprowadzonej w archiwum "Odwetu", mieszczącego się w domu osk. Kukawskiego, władze bezpieczeństwa znalazły kopię wysłanego serwisu, która znajduje się w tomie IV akt sprawy.

W lutym 1952 r. w związku z intensywną propagandą, prowadzoną przez rozgłosnie ^{radiofonie} imperialistyczne, starające się wybielić zbrodniarzy faszystowsko-hitlerowskich, morderców z Oświęcimia, Majdanku, Buchenwaldu i Katynia i przypisać im zbrodnię Związkowi Radzieckiemu, osk. Makusz zaprzagnął udzielić pomocy oszozerozej propagandzie imperialistycznej i w tym celu zfabrykować fałszywe dowody z przesłuchania fałszywych świadków, których "wierogodność" miało wzmocnić udział trzech księży, członków zbrodniczej bandy "Odwet", w przesłuchaniu zrekomego "autentycznego" świadka, którym miał być niejaki Cieplicki Tomasz. W skład "komisji katyńskiej" wchodził osk. Makusz, osk. Kukawski, oraz inni skazani lub aresztowani członkowie "Odwetu" ksiądz Lech, ksiądz Kubowicz i ksiądz Wojtowicz oraz jako "protokolantka" Adamczyk Maria ps. "Szaretka". Komisja ta ułożyła prowokacyjny spis pytań oraz zewczasu spreparowała odpowiedni "protokół". Komisja ta miała się zebrać w dniu 6 marca 1952 r. lecz ponieważ upatrzone "autentyczny" świadek nie przybył, wobec czego komisja zreorganizowała swój skład i postanowiła zebrać się ponownie w terminie późniejszym i przesłuchać innego "autentycznego" świadka Bawełkiewicza Jana, lecz w międzyczasie księża wycofali się z tej imprezy z obawy przed odpowiedzialnością, a ponadto działalność zbrodnicza "Odwetu" została przerwana zgodnie z intencją osk. Makusza i członków "komisji" ten spreparowany protokół fałszywego świadka w sprawie katyńskiej, podpisany pseudonimami członków komisji miał być przesłany do Kongresu Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, gdzie miałby być użyty w nagonce amerykańskiej w charakterze "autentycznego" dowodu, obok w podobny sposób fabrykowanych i równie "autentycznych" innych prowokacyjnych "dowodów", spreparowanych przez propagandę imperialistyczną.

Od księdza Lecha Jana osk. Makusz otrzymał wiadomości, dotyczące zagadnień religijnych, polityki Episkopatu Polskiego, przy czym osk. Makusz ostro potępił ta część Episkopatu i duchowieństwa polskiego, która zmanifestowała swoją postawę patriotyczną między innymi w sprawie nienaruszalności granicy na Odrze i Nysie w manifestacji wrocławskiej /k.284-290 t.IV./

Na cele organizacji osk. Kukawski pod koniec 1951 r. na polecenie osk. Makusza zebrał od księży Lecha, Wojtowicza i Kubowicza po 1000 zł, razem 3000 zł, z czego osk. Makusz dał osk. Królowi 2.400 zł, na potrzeby organizacyjne, resztę zaś sam rozchodził również na potrzeby organizacyjne.

Kontrrewolucyjny związek "Odwet Górski" gromadził również w celu realizacji swoich zbrodniczych zamierzeń - broń. Osk. Makusz, dowiedziawszy się, że na cmentarzu w Kaminiocy

ma być w jednym z grobowców zachowana broń po AK-oska, prowadził poprzez osk. Kukawskiego i księżę z Kamienicy, wspomnianych wyżej, wywiad celem wykrycia tej broni, lecz bezskutecznie.

Osk. Król Franciszek posiadał z czasów konspiracji z A.K. pistolet maszynowy "Thompson" z większą ilością amunicji, a mianowicie 136 sztuk w 6-ciu magazynkach, Nr. 1717/1468 - W.42, a także pistolet belgijski kal. 6.35 mm, Nr. 511526 i jeden granat obronny. Broń powyższą na polecenie Makusza osk. Król przekazał w jesieni 1951 r. Makuszowi dla celów organizacyjnych. Po upływie około 2-oh miesięcy zimą 1951 r./1952 r. osk. Makusz zwrócił automat "Thomson" osk. Królowi i broń ta została zakwestionowana w mieszkaniu osk. Króla w wyniku przeprowadzonej w dniu 27 kwietnia 1952 r. rewizji.

Osk. Mamak, Szef Wojskowej Służby Administracyjnej kontrrewolucyjnego związku "Odwet Górski" od czasu bliżej nieustalonego posiadał pistolet kal. 7.65 mm syst. "F.N." Nr. 131959 i 28 sztuk naboju do tego pistoletu i pistolet ten wraz z amunicją oddał jesienią 1951 r. osk. Makuszowi dla celów organizacyjnych.

Ponadto osk. Makusz otrzymał jesienią 1951 r. od skazanego członka "Odwetu" Chudzińskiego Franciszka jeden granat obronny.

Jeden granat obronny oraz pistolet kal. 6.35 Nr. 511526 osk. Makusz zachował w zabudowaniach gospodarczych Państwowego Tartaku w Kamienicy i tam też przedmiotowa broń została zakwestionowana w czasie rewizji z końcem kwietnia 1952 r.

Otrzymany od osk. Mamaka pistolet kal. 7.65 mm wraz z amunicją osk. Makusz nosił przy sobie, a w początkach kwietnia 1952 r. wyjeżdżając dla nawiązania kontaktu z wywiadem zagranicznym do Katowic i Warszawy zabrał ze sobą również granat, otrzymany od osk. Króla. Pod koniec kwietnia lub z początkiem maja 1952 r. osk. Makusz, ukrywając się przed władzami w Krakowie, ukrył granat, który nosił przy sobie, na omentarzu Rakowickim. W dniu 9 maja 1952 r. osk. Makusz został aresztowany, przy czym znaleziono u niego i zakwestionowano wyżej wymieniony pistolet kal. 7.65 mm wraz z amunicją. W miejscu, wskazanym przez osk. Mamaka na omentarzu Rakowickim, Władze Bezpieczeństwa znalazły i zakwestionowały również ukryty ten granat.

Broń powyższą przechowywali osk-ni bez zezwolenia władz, oględziny broni, dokonane przez biegłych, stwierdzają zdolność broni do użytku.

Wiosną 1951 r. osk. Makusz w ramach swoich kontaktów organizacyjnych otrzymał od Gurgula Józefa szereg dokumentów wystawionych na nazwisko krewnego Gurgula - Liszki Władysława i stanowiących własność tego ostatniego a toż wyciąg metrykalny, legitymację służbową Rejonu Przemysłu Leśnego w Starym Sączu i zaświadczenie wojskowe. Powyższymi dokumentami

Liszeki Władysław osk. Makusz posługiwał się w czasie ukrywania się.

Osk. Makusz planował zdobywanie funduszków organizacyjnych do czasu, kiedy zostanie nawiązany kontakt z wywiadem obcym, skąd spodziewał się uzyskać większe sumy pieniężne, w drodze napadów rabunkowych. Między innymi zamierzał dokonać napadu na nauczyciela, przewożącego pobory dla swych kolegów, a ponadto na jednym z zebrań organizacyjnych ksiądz Lech Jan zaproponował osk.-emu, by dokonał napadu rabunkowego na jego plebanię. Osk. Makusz odrzucił jednak powyższy projekt. Do realizacji planów napadów rabunkowych jednakże nie doszło z powodu braku dostatecznej ilości broni i odpowiednich ludzi.

W toku swojej działalności osk. Makusz naciskał na swoich "podwładnych", ażeby rozwijały jak najżywsze działalność i werbowali ludzi. Pod koniec działalności "Sztabu Odwetu" t.j. oskarżonych dały się zauważyć u części oskarżonych pewne wahania i opory wobec wzrastających wymagań osk. Makusza przechodzące w chęć wycofania się z działalności kontrrewolucyjnej. Pod koniec marca 1952 r. osk. Joniec wystąpił z zarzutami, że działalność "Odwetu" jest nonsensem, a twierdzenia osk. Makusza o tym, że "Odwet" posiada charakter ~~podrzędnej~~ organizacji kontrrewolucyjnej, jako jedynej reprezentantki mocodawców imperialistycznych, są przezeń zmyślane, wobec czego należałoby zaprzestać działalności względnie wystąpić z organizacji. Zdanie osk. Jonca poparli osk.-ni Mamak i Król. Chcieli oni porozmawiać na ten temat z osk. Makuszem, lecz ten nie przyszedł na zebranie, które odbyło się w domu Mamaka, przybył natomiast osk. Kukawski, który nie wyraził solidarności z osk.-nym Joncem, Mamakiem i Królem oświadczył natomiast, że przekaze ich stanowisko osk. Makuszowi /k. 74, 75, 131 i 49 T.II i k. 148 T.I/.

Związek kontrrewolucyjny "Odwet Górski" został wreszcie zlikwidowany przez władze Bezpieczeństwa, a wszyscy oskarżeni aresztowani, a to: osk. Makusz - jak już wspomniano poprzednio dnia 9 maja 1952 r., osk. Kukawski dnia 24 kwietnia 1952 r. osk. Król dnia 26 kwietnia 1952 r. osk. Joniec dnia 25 kwietnia 1952 r. i osk. Mamak również 25 kwietnia 1952 r.

Oskarżeni na rozprawie w większości przyznali się do winy, wyrażając skruchę, starając się jednakże winę swoją umniejszyć a niektórzy oskarżeni co do pewnych przestępstw, zarzuconych im aktem oskarżenia nawet zaprzeczyć. I tak:

Osk. Makusz przyznał się do winy w całości i obciążył resztę współoskarżonych w całej rozciągłości z tym jednak, że zaprzeczył, jakoby pistolet kal. 7.65 mm otrzymał od osk. Mamaka, podając, że otrzymał od niejakiego, bliżej nieokreślonego Madalińskiego. W śledztwie jednak osk. Makusz konsekwentnie zeznał, że broń tę otrzymał od osk. Mamaka /k. 139 T.II/.

Sąd dał wiarę zeznaniom osk. Makusza ze śledztwa,

gdyż bardziej są zgodne z okolicznościami sprawy
oniżeli wykrętne powoływanie się na mitycznego "Medali-
skiego, którego adres osk. Makusz określił, że zamieszkuje
"na Podkarpaciu". Tak samo osk. Makusz twierdził na rozpra-
wie, że osk. Zukowski sam osobiście nie dostarczył mu materia-
łów szpiegowskich, a tylko umożliwił mu dostęp do tajnej
dokumentacji, którą osk. Zukowski dysponował. W tym samym
kierunku szedł na rozprawie osk. Zukowski, który poza tym
do przestępstwa z art. 86 § 2 KWVP przyznał się, z tym, że nie
był zastępcą osk. Makusza, a tylko szefem organizacyjnym. Sąd
dał wierą odmiennym wyjaśnieniom osk. Makusza i osk. Kukew-
skiego ze śledztwa, gdyż logicznym jest, że skoro osk. Makusz
mieszkał u osk. Zukowskiego i żywił się jego kosztami, a osk.
Kukewski był pod względem organizacyjnym człowiekiem najbliż-
szym osk. Makuszowi to osk. Zukowski, który - jak to wykazuje
sprawa prób wycofania się trzech ostatnich oskarżonych
z organizacji - pozostał do końca zdecydowanie po stronie
osk. Makusza, nie miał żadnych powodów do ograniczania się
jedynie do tolerowania działalności szpiegowskiej osk. Makusza,
tymbardziej, że w archiwum "Odwetu" znalazły się dokumenty
tajne z terenu, podpisane dosłownie w oskiej rozciągłości.

Osk. Król przyznał się do przestępstwa z art. 4 § 1
MKK oraz z art. 86 § 2 KWVP stając się zmniejszyć liczbę
osób, zwierzbowanych przez do organizacji. W śledztwie jednak
przyznał się do zwerbowania większej ilości osób /k.25-27 T.II/
Sąd dał wierą wyjaśnieniom osk. Króla ze śledztwa, potwierdzo-
nym wynikami przewodu sądowego.

Ponadto osk. Król zaprzeczył, by dopuścił się prze-
stępstwa szpiegostwa, powołując się na to, że osk. Makusz
konsekwentnie ani na rozprawie ani w śledztwie nie obciążał
go w tym kierunku i w serwisie szpiegowskim brak jest wiado-
mości, pochodzących od niego t.j. od osk. Króla. Sąd jednak
dopatrzył się w działalności osk. Króla elementów szpiegostwa,
mimo, że rzeczywiście osk. Makusz ani na rozprawie ani
w śledztwie w tym kierunku osk. Króla nie obciążał. Osk.
Król w śledztwie /k. 35 T.II/ przyznał się, że zwrócił osk.
Makuszkowi napis instrukcji, dotyczącej do znalezczy operatu
lotniczo - meteorologicznego t.zw. "aerosondy" i złożył
mu o tym ustny meldunek. Jakkolwiek "aerosonda" nie stanowiła
tajemnicy, gdyż każdy mógł ją znaleźć, i także też było jej
przeznaczenie, z tym, tylko, że znalezca winien był odebrać
zawiadomienie o tym na wskazany adres, to jednak meldunek
ten został przez Króla potraktowany jako coś, godnego zain-
teresowania się szpiega i meldunek ten znalazł się ostatecz-
nie w archiwum "Odwetu" i w serwisie szpiegowskim /k.275-279
T.IV/. Ten fakt w połączeniu z tym, że osk. Król warbuje świadka
Olazaka Józefa, polecił mu zbieranie wywiadu o członkach
partii /k.157 T.II./ wskazuje osk. Król zajmował się rów-
nież działalnością szpiegową, jakkolwiek z okoliczności
materiału sprawy niewątpliwie wynika, że udział jego w zbiera-
niu i przekazywaniu wiadomości w stosunku do innych oskarżo-
nych był najniższy. Osk. Józef przyznał się zarówno do
zdrady stanu jak i do szpiegostwa, stając się jedynie odcią-
żać osk. Makusa a częściowo i siebie od ilości złożonych
meldunków szpiegowskich.

Osk. Mamak przyznał się do zbrodni zdrady ojczyzny, zaprzeczając, by przechowywał nielegalnie broń lub dopuścić się szpiegostwa.

Z wyjaśnień oskarżonych ze śledztwa, a także z treści niektórych dokumentów szpiegowskich, gdzie jako składający meldunek figurują pseudonimy obu oskarżonych t.j. Jońca i Mamaka /k. 291 T. IV/ wynika, że meldunki szpiegowskie oskarżeni Joniec i Mamak składali przeważnie wspólnie, gdyż osk. Mamak pod tym względem podlegał osk. Jońcowi i obaj działali na terenie powiatu limanowskiego, a zwłaszcza gminy Mszana Dolna. Co do przestępstwa z art. 4 § 1 MKK odnośnie osk. Mamaka, to Sąd oparł się na wyjaśnieniach osk. Mamaka ze śledztwa ze względów, wyliczonych poprzednio już wyżej.

Sąd nie dał wiary obronie oskarżonych, że śledztwo było prowadzone z naruszeniem zasad KWPK, gdyż jak to wynika z wielu protokołów przesłuchania oskarżonych i świadków w śledztwie, mieli oni tam pełną możliwość czynienia sprostowań i poprawek oraz zaprzeczeń, co naprzykręcał wykorzystać osk. Makusz nie przyznając się konsekwentnie oży czasu do posiadania broni. Z tych względów Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonych złożone w toku śledztwa, o ile wzajemnie się pokrywają ze sobą i nie są sprzeczne z całokształtem okoliczności sprawy.

Wina oskarżonych została ponadto niezbicie potwierdzona ujawnionymi na rozprawie dowodami rzeczowymi, oraz zeznaniami świadków.

Oskarżeni czynami swoimi oszkowicie wyczerpali znamiona przestępstw, zarzuconych im w akcie oskarżenia. Tworząc sztab organizacji kontrrewolucyjnej, zajmującej się szpiegostwem, a w przyszłości mającej na celu wystąpienie zbrojne przeciwko Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dopuścili się zbrodni zdrady ojczyzny z art. 86 § 2 KWPK. Uprawiając działalność szpiegowską dopuścili się przestępstwa z art. 7 MKK z tym, że w stosunku do osk. Kukawskiego i osk. Jońca w zw. z art. 15 § 2 gdyż obaj byli urzędnikami państwowymi. Przechowując nielegalnie broń osk-ni Król, Makusz i Mamak dopuścili się zbrodni z art. 4 § 1 MKK, a osk-ny Makusz, korzystając z cudzych dowodów, dopuścił się ponadto przestępstwa z art. 196 KK.

Przy wymiarze kary uwzględnił Sąd następujące momenty.

Osk-ny Makusz, przedwojenny "dwójka rz", pełniący wysokie funkcje w kontrwywiadzie A.K. w okresie okupacji, kiedy to nawiązał ścisłą współpracę z Gestapo, był założycielem i kierownikiem kontrrewolucyjnej organizacji "Odwet Górski", sam sporządził serwis szpiegowski, który za wszelką cenę usiłował przekazać wywiadowi imperialistycznemu, wykazując tym maksymalne napięcie złej woli i nienawiści do ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Niebezpieczeństwo społeczne popełnionego przez niego czynu jak i jego osoby jest tak wielkie, że winien on być wyeliminowany ze społeczeństwa na zawsze.

174 117

Osk. Kukawski, mając wyższe wykształcenie, będąc na kierowniczym stanowisku w państwowym zakładzie przemysłowym, był zastępcą osk. Makusza i wydał powierzone mu przez państwo tajemnice w ręce zbrodniczej bandy "Odwet Górski", nadużywając zaufania, okazanego mu przez władze ludowe. Wytrwał do końca w oddaniu dla zbrodniczej działalności osk. Makusza i odcinał od reszty oskarżonych, którzy w pewnej chwili zaczęli się wahać i wycofywać z działalności zbrodniczej. Osk. Kukawski wykazał więc maksymalne napięcie zamiaru przestępczego, wobec czego w powiązaniu z jego działalnością jako zastępcy osk. Makusza i tego, u którego osk. Makusz znalazł główne oparcie moralne i materialne, niebezpieczeństwo społeczne czynu osk. Kukawskiego i jego osoby dla porządku prawnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jest również tak wielkie, że zasługuje on na najwyższy wymiar kary.

Co do pozostałych oskarżonych Sąd przy wymiarze kary wziął pod uwagę przede wszystkim - z jednej strony ujemne sylwetki tych oskarżonych i ich rolę i działalność w zbrodniczej organizacji kontrrewolucyjnej "Odwet Górski na funkcjach "sztabowych", z drugiej jednak strony przy ocenie stopnia napięcia przestępczego, a w konsekwencji winy i społeczeństwa niebezpiecznego czynów i osób tych oskarżonych Sąd uwzględnił jako okoliczność wybitnie łagodzącą przeciwstawienie się w końcowej fazie ich działalności oskarżonemu Makuszowi i szukanie dróg zerwania z działalnością przestępczą. Okoliczność ta, nie ulega wątpliwości, gdyż potwierdza ona została nie tylko wynikami rozprawy sądowej, lecz również materiałami śledztwa - jak to wykazano wyżej - które niewątpliwie zasługują w całej pełni na bezwzględne zaufanie.

Z tych też względów Sąd doszedł do wniosku, że kara, wymierzona tym oskarżonym w pobliżu najwyższego ustawowego wymiaru kary odpowiada zupełnie stopniowi ich winy i względem słuszności oraz celowości, mając na uwadze prewencję ogólną, tym bardziej, że organizacja "Odwet Górski" mimo szerszych aspiracji poza teren dwóch powiatów, a raczej ich części t.j. kilku gmin nie wyszła.

Przy ocenie kar za poszczególne przestępstwa co do trzech ostatnich oskarżonych Sąd dopatrył się głównego niebezpieczeństwa w działalności organizacyjnej osk. Króla, który zwerbował kilku członków oraz w dostarczaniu broni dla organizacji, podczas gdy jego działalność szpiegowska ma ciężar gatunkowy stosunkowo mniejszy, natomiast u oskarżonych Jona i Mamaka - odwrotnie - główne niebezpieczeństwo społeczne ich czynów polega na ich działalności szpiegowskiej t.j. na bezpośrednim gromadzeniu i przekazywaniu wiadomości, podczas gdy ich działalność organizacyjna poza zakres powyższy właściwie nie wyszła, nie zwerbowali oni bowiem do organizacji nikogo, mimo poleceń w tym kierunku osk. Makusza /k.190 T.I/.

Kary dodatkowe uzasadnione są odpowiednimi, powołanymi wyżej przepisami prawnymi.

W tym stanie rzeczy Sąd, kierując się przepisami art. 3, 240, 245 - 247 KWPK.,

o r z e k a:

1. **cyw. Makusz - Woronicz Zbigniew, s. Ryszarda**

w i n i e n j e s t

a/ że od czerwca 1951 r. do chwili swego aresztowania w dniu 9 maja 1952 r. w Kamienicy, pow. Limanowa, usiłował dokonać przemocą zmiany demokratyczno - ludowego ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w ten sposób, że założył i kierował związkiem kontrrewolucyjnym pod nazwą "Odwet Górski", -

czym popełnił przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP i za to

s k a z u j e s i ę g o,

w myśl art. 86 § 2 KKWP na karę śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w myśl art. 46 § 1 lit. a/ i art. 49 § 1 KKWP na zawsze i przepedkiem całego mienia w myśl art. 48 § 1 KKWP na rzecz Skarbu Państwa.

b/ że od czerwca 1951 r. do dnia 8 maja 1952 r. w Kamienicy pow. Limanowa i w innych miejscowościach, działając na szkodę Państwa Polskiego, gromadził wiadomości i dokumenty, z dziedziny politycznej, gospodarczej, oraz wojskowej stanowiące tajemnicę państwową i wojskową, które następnie usiłował przekazać do Ambasady Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej w Warszawie, celem wykorzystania ich przez wywiad państw imperialistycznych;

czym popełnił zbrodnię z art. 7 Dekr. z dnia 13.VI.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa i za to

s k a z u j e s i ę g o,

w myśl art. 7 powyższego dekretu na karę śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w myśl art. 46 § 1 lit. a/ i art. 49 § 1 KKWP na zawsze i przepedkiem całego mienia w myśl art. 49 § 1 Dekr. z 13.VI.1946 r. na rzecz Skarbu Państwa,

c/ że od jesieni 1951 r. do dnia 9 maja 1952 r. w Kamienicy pow. Limanowa i w innych miejscowościach bez prawnego zezwolenia przechowywał zdolną do użytku broń palną i amunicję, a to od jesieni 1951 r. do dnia 27.IV.1952 r. pistolet maszynowy amerykański "Thomson" M.42 Nr. 1717/1468 z 6-ma magazynkami, 136 sztuk naboju do tego

pistoletu, pistolet kal. 6.35 mm Nr. 511526 i jeden ^{granat/}obronny od jesieni zaś 1951 r. do dnia 9 maja 1952 r. pistolet kal. 7.65 mm syst. "F.N." Nr. 131959, 28 sztuk naboju do tego pistoletu i jeden granat obronny, -

czym popełnił zbrodnię z art. 4 § 1 dekr. z 13.VI.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa i za to

s k a z u j e s i ę g o,

w myśl art. 4 § 1 powyższego dekretu na karę śmierci, z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w myśl art. 46 § 1 lit. a/ i 49 § 1 KKWP na zawsze i przepadkiem całego mienia w myśl art. 49 § 1 dekr. z 13.VI.1946 r. na rzecz Skarbu Państwa.

a/ że od wiosny 1951 r. do chwili swego aresztowania w dniu 9 maja 1952 r. korzystał z dowodów tożsamości, a to karty meldunkowej, wyciągu metrykalnego, legitymacji służbowej, wystawionej przez Rejon Przemysłu Leśnego w Starym Sączu i zaawizowanie wojskowe, wystawionych na nazwisko i stanowiska oych wś sność Liszki Władysława, na terenie Kamienicy, pow. Limanowa i innych miejscowości, -

czym popełnił przestępstwo z art. 196 KK i za to,

s k a z u j e s i ę g o,

w myśl art. 196 KK na karę 1/jednego / roku aresztu.

W myśl art. 32 § 2 i art. 33 § 2 i 3 KKWP ze wszystkie wyżej wymienione przestępstwa wymierza się jako karę łączną - karę śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

2. cyw. Kukawski Marian, s. *Rejmonda*

w i n i e n j e s t,

a/ że od czerwca 1951 r. do chwili swego aresztowania t.j. do dnia 24 kwietnia 1952 r. w Kamienicy, pow. Limanowa, działając w zamiarze dokonania przemocą zmiany demokratyczno-ludowego ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, usiłował tego dokonać przez to, że brał udział w konterrewolucyjnym związku pod nazwą "Odwet Górski", pełniąc w tym związku funkcję "zastępcy dowódcy",

czym popełnił zbrodnię z art. 86 § 2 KKWP i za to

s k a z u j e s i ę g o,

w myśl art. 86 § 2 KKWP na karę śmierci z utratą w myśl

art. 46 § 1 lit. a/ i 49 § 1 KKWP praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przepadkiem całego mienia w myśl art. 48 § 1 KKWP na rzecz Skarbu Państwa,

b/ że od jesieni 1951 r. do kwietnia 1952 r. w Kamienicy, pow. Limanowa jako kierownik Państwowego Tartaku w Kamienicy, a więc urzędnik państwowy, działając na szkodę Państwa Polskiego, przekazywał oboresztowi organizacji kontrrewolucyjnej "Odet Górski" - Mekuszowi Zbigniewowi dokumenty, otrzymane przez Zarząd Tartaku od władz przełożonych oraz inne wiadomości natury politycznej, gospodarczej i wojskowej, stanowiące tajemnicę państwową i wojskową, celem przekazania ich wywiadowi państw imperialistycznych, -

czym popełnił zbrodnię z art. 7 w zw. z art. 15 § 2 dekr. z dnia 13.VI.1946 r. op przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa i za to,

skazuje się go,

w myśl art. 15 § 2 powyższego dekretu na karę śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w myśl art. 46 § 1 lit. a/ i 49 § 1 KKWP na zawsze i przepadkiem całego mienia w myśl art. 49 § 1 dekr. z 13.VI.1946 r. na rzecz Skarbu Państwa.

W myśl art. 32 § 2 i art. 33 KKWP za obydwie powyższe przestępstwa wymierza mu się jako karę łączną - karę śmierci, z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

3. ozyw. K r ó l Franciszek, s. Andrzej,

winen jest,

a/ że od czerwca 1951 r. do chwili swego aresztowania w dniu 26 kwietnia 1952 r. na terenie powiatu limanowskiego, działając w zamiarze dokonania przemocą zmiany demokratyzm-ludowego ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, usiłował tego dokonać w ten sposób, że brał udział w kontrrewolucyjnym związku pod nazwą "Odet Górski", pełniąc funkcję "Szefa Oddziału Dywersji" a zarazem oficera do spraw zleconych

czym popełnił zbrodnię z art. 86 § 2 KKWP i za to,

skazuje się go,

w myśl art. 86 § 2 KKWP na karę więzienia dożywotniego z utratą w myśl art. 46 § 1 lit. b/ KKWP praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na lat 5/pięć/ i przepadkiem całego mienia w myśl art. 48 § 1 KKWP na rzecz Skarbu Państwa.

b/ że od jesieni 1951 r. do kwietnia 1952 r. na terenie powiatu limanowskiego i nowosądeckiego, werbuje członków do organizacji kontrrewolucyjnej "Odet Górski", trudnił się również szpiegostwem, polecał im przeprowadzenie wywiadu i sam przekazywał oboresztowi tej organizacji -

Makuszowi Zbigniewowi - wiadomości, st. nowicze tajemnicę państwową i wojskową,

czym popełnił zbrodnię z art. 7 dekr. z 13.VI.1946 r. i za to

s k a z u j e s i ę g o,

w myśl art. 7 powyższego dekretu na karę więzienia przez 15 / piętnaście / lat z utratą w myśl art. 49 § 2 tegoż dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5/pięciu / oraz w myśl art. 49 § 1 tegoż dekretu z przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

a/ że w okresie od wyzwolenia t.j. od stycznia 1945 r. do dnia 27.IV. 1952 r. w Roztoce gm. Łukowica i w Kaminiady, pow. Limanowa bez prawnego zezwolenia przechowywał zdarną do użytku broń palną, oraz amunicję, a to: pistolet maszynowy amerykański " Thompson " M.42 Nr. 1717/1466 z 6-ma magazynkami, 136 sztuk naboju do tegoż pistoletu, pistolet kal.6.35 mm, Nr. 511526 i 1 granat obronny,

czym popełnił zbrodnię z art. 4 § 1 Dekr. z 13.VI.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa i za to

s k a z u j e s i ę g o,

w myśl art. 4 § 1 powyższego dekretu na karę więzienia dożywotniego z utratą w myśl art. 49 § 2 tego Dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5/pięciu / i przepadkiem całego mienia w myśl art. 49 § 1 tegoż dekretu na rzecz Skarbu Państwa.

W myśl art. 32 § 2 i 33 § 1 KKWP, za wszystkie wyżej wymienione przestępstwa wymierze mu się jako karę łączną - karę więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5/pięciu / i przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

4. cyw. J o n i s e Zygmunt, s. Józefa

w i n i e n j e s t,

a/ że od jesieni 1951 r. do chwili swego aresztowania t.j. do dnia 26 kwietnia 1952 r. w Limanowej i na terenie powiatu limanowskiego, działając w zamiarze dokonania przemocą zmiany demokratycznego ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, usiłował tego dokonać w ten sposób, że brał udział w kontrrewolucyjnym związku pod nazwą " Odwät Górski ", pełniąc w tym związku funkcję komendanta powiatu limanowskiego do spraw wojskowych, -

czym popełnił zbrodnię z art. 86 § 2 KKWP i za to,

s k a z u j e s i ę g o,

w myśl art. 86 § 2 KKWP na karę więzienia przez 15/piętnaście lat z utratą w myśl art. 46 § 1 lit. b/ KKWP praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5/pięciu/ i przepadkiem całego mienia w myśl art. 48 § 1 KKWP, na rzecz Skarbu Państwa,

b/ że od jesieni 1951 r. do wiosny 1952 r. w Limanowej jako referent handlowy Powiatowych Zakładów Mleczarskich w Łososinie Górnej, a więc jako urzędnik państwowy, działając na szkodę Państwa Polskiego, zbierał i przekazywał Makszowi Zbigniewowi, hersztowi związku kontrrewolucyjnego "Odwet Górski" wiadomości z dziedziny politycznej, gospodarczej i wojskowej, stanowiącej tajemnicę państwową i wojskową

czym popełnił zbrodnię z art. 7 w zw. z art. 15 § 2 dekr. z 13.VI.1946 r. i za to,

s k a z u j e s i ę g o,

w myśl art. 15 § 2 powyższego dekretu na karę więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w myśl art. 49 § 1 tego Dekretu na okres lat 5/pięciu/ i przepadkiem całego mienia w myśl art. 49 § 2 tegoż dekretu na rzecz Skarbu Państwa.

w myśl art. 32 § 2 i 33 KKWP za oba powyższe przestępstwa wymierze mu się jako karę łączną - karę więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5/pięciu/ i przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

5. ozyw. M a m a k Stanisław, s. Józefa

w i n i e n j e s t,

a/ że od jesieni 1951 r. do chwili swego aresztowania t.j. do dnia 26 kwietnia 1952 r. w Limanowej i na terenie powiatu limanowskiego, działając w zamiarze dokonania przemocą zmiany demokratyczno-ludowego ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, brał udział w kontrrewolucyjnym związku pod nazwą "Odwet Górski", pełniąc w tym związku "Szefa Służby Wojskowej" i Administracyjnej, -

czym popełnił zbrodnię z art. 86 § 2 KKWP i za to

s k a z u j e s i ę g o,

w myśl art. 86 § 2 KKWP na karę więzienia przez lat 15 /piętnaście/ z utratą w myśl art. 46 § 1 lit. b/ KKWP praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5/pięciu/ i przepadkiem całego mienia w myśl art. 48 § 1 KKWP na rzecz Skarbu Państwa,

b/ że od czasu, bliżej nieustalonego do początku 1952 r. na terenie powiatu limanowskiego bez prawnego zezwolenia władzy przechowywał zdalny do użytku pistolet kal. 7.65 mm syst. "F.N." Nr. 131959 i 28 sztuk naboju do tego pistoletu, -

o czym popełnił zbrodnię z art. 4 § 1 dekr. z dnia 13.6.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa,

o czym popełnił zbrodnię z art. 4 § 1 dekr. z 13.VI.1946 r. i za to

s k a z u j e s i ę g o,

w myśl art. 4 § 1 powyższego dekretu na karę 15 /piętnastu/ lat więzienia z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez okres lat 5/pięciu/ i przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa, w myśl art. 49 § 2 powyższego dekretu,

c/ że od jesieni 1951 r. do wiosny 1952 r. w Limanowej, działając na szkodę Państwa Polskiego, zbierał i przekazywał hersztowi związku kontrrewolucyjnego "Odwet Górski" - Makuszowi Zbigniewowi dokumenty i wiadomości o charakterze politycznym, gospodarczym i wojskowym, stanowiące tajemnicę państwową i wojskową,

o czym popełnił zbrodnię z art. 7 Dekr. z dnia 13.VI.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa, i za to

s k a z u j e s i ę g o,

w myśl art. 7 powyższego dekretu na karę więzienia dożywotnie go z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez okres lat 5/pięciu/ w myśl art. 49 § 2 powyższego dekretu i przepadkiem całego mienia w myśl art. 49 § 1 tegoż dekretu na rzecz Skarbu Państwa.

W myśl art. 32 § 2 i art. 33 KKWP za wszystkie powyższe przestępstwa wymierza mu się jako karę łączną - karę więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5/pięciu/ i przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

W myśl art. 98 § 2 KKWP dowody rzeczowe, pistolet maszynowy "Thompson" M.42 Nr. 1717/1463 z 6-ma magazynkami, 130 sztuk

naboi do tego pistoletu, pistolet kal.7.65 mm, syst. "P.W"
Nr. 131959, 28 sztuk naboí do tego pistoletu oraz dwa
granaty obronne przekazad Wojewódzkiemu Urzędowi Bezpie-
czeństwa Publicznego w Krakowie.

Przewodniący: /-/ Tokkan mjs.
Zawiający: /-/ Mieszkowski chor.
/-/ Kozłute st.sierż.

Za zgodność z oryginałem

Tokkan
myw.

Hasz.MS.odb. 5 egz.
dnia 13.4.53 r.